

ADAM KORPAK

Draama vihdoin oppiaineeksi

Draamaa on esitetty uudessa peruskoulun tuntijakoesityksessä yhdeksi oppiaineista. Sen oppiainekelpoisuutta on kyseenalaistettu toteamalla, että draamaa on vuosikymmeniä käytetty useissa oppiaineissa opetusmenetelmänä ja opetusta eheyttävässä, oppiainerajat ylittävässä työskentelyssä (kuten HS Mielipide 16. 8.).

Maamme koulujärjestelmä on tähän asti jättänyt vaille huomiota lapset, joiden taipumukset ja lahjat suuntautuvat teatteri-ilmaisuun. Draama taideaineena tarkoittaa teatteritaiteen opettamista ikäkaudelle sopivassa muodossa.

Ilmaisutaidon opetusta tarvitsevat kaikki lapset. Tutkitusti on voitu osoittaa, että draama lisää itseilmaisuutta, edistää itsetuntemusta, vahvistaa itseluottamusta ja tarjoaa esteettisiä elämyksiä. Taito asetua toisen ihmisen asemaan harjaantuu, koska samaistutaan erilaisiin ihmisiin ja tilanteisiin. Tämä puolestaan edistää kykyä tuntee myötätuntoa. Toiminta on osallistavaa. Se edistää yhteistyötaitoja, avaa uusia näkökulmia ja kehittää luovuutta.

Tuntijakotyöryhmän esitys nostaa vihdoinkin draaman ja teatteritaiteen itsenäisen taideaineen asemaan. Tämän saavuttamiseksi on tehty työtä vuosikymmenien ajan. On luotu akateeminen oppiaine, koulutettu opettajia ottamaan vastaan uuden oppiaineen haasteet, ja on tehty lukuisia väitöstutkimuksia syvällisemmän ymmärryksen saavuttamiseksi.

Jotta käynnistynyt keskustelu ei ohjautuisi sivuraiteille, toivon, ettei enää kaupattaisi ajatusta, jonka mukaan draamalla tarkoitetaan ainoastaan kouluun soveltuvaa opetusmenetelmää. Tällöin asia on joko ymmärretty tai viestitetty väärin. Draama-käsitteellä voidaan tarkoittaa ainakin seuraavia merkityssisältöjä: näytelmä, kirjallisuus-

den eräs laji, oppiaine sekä opetus- tai oppimismenetelmä.

Itsenäinen taideaine ei voi tyytyä siihen, että tarjolla on ainoastaan välineellinen käyttö. Se olisi taiteenlajin alennusmyyntiä. Olemme pahasti jälkeensä jääneitä, kun draaman asemaa meillä verrataan muihin Pohjoismaihin.

Uusi tuntijako tulee voimaan näillä näkymin vuonna 2014, joten siirtymäaika on. Onko tiedostettu, että ehdotettu tuntimäärä on erittäin kohtuullinen: 1.–2.-luokille yhteensä yksi vuosiviikkotunti, 3.–6.-luokille yhteensä yksi vuosiviikkotunti (siis yksi vuosiviikkotunti jonakin vuonna) sekä 7. luokalle yksi vuosiviikkotunti (sekin valinnaisena)?

Kaikki uusi aiheuttaa tunnetusti hämmennystä ja kitkaa. Mielikuvamörkö kasvaa usein turhan suureksi. Uskon vahvasti siihen, että draama tulee merkitsemään todellista uudistusta ja virkistystä lähde koulutyöhön.

Erkki Laakso

kasvatustieteiden tohtori, draama-
pedagogiikan lehtori (emeritus)
Jyväskylä

”Koulujärjestelmä on tähän asti jättänyt vaille huomiota lapset, joiden taipumukset ja lahjat suuntautuvat teatteri-ilmaisuun.”